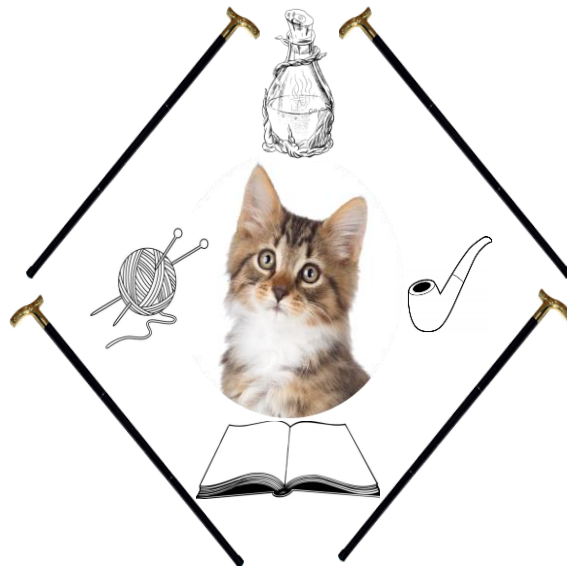

SMAUS DE HUISKAT

en de onverklaarbare gevolgen van het magische drankje

Blijspel voor het hele gezin

door

GERT-JAN PEETERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SMAUS DE HUISKAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERT-JAN PEETERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **26** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

ROLVERDELING

De verteller	-
Bejaarden		
Oma Stokkie	- /
Oma Knotje	- /
Oma Rollator	- /
Oma Brei	- /
Opa Pijp	- /
Oma Amnesius	-
Oma Tinnitus	-
Verzorgers		
Zuster Britney	-
Zuster Kaylee	-
Zuster Sabine	-
Directie		
Kenau Krenghwicht	- /
Klutsje	-
Inspectie		
Inspecteur Gründig	-
Assistent Sauber	-
Toneelmeester	-
PoezenPels B.V.		
Kitty	-
Katja	-
Feline	-
Smaus de Huiskat	-

Voor de rollen waar een / bij staat, zijn er twee spelers nodig. Bij de bejaarden heb je een oudere speler nodig, die later in het stuk door een magisch drankje wordt vervangen door een jongere speler die dezelfde rol speelt. Bij Kenau Krenghwicht heb je een vrouw van middelbare leeftijd of jonger nodig die later in het stuk wordt vervangen door een kind.

Bij de meeste rollen maakt het geslacht niet uit. Je kunt bijna elke

rol vervangen door iemand van het andere geslacht. Behalve Britney en Kaylee. Voor Smaus heb je twee poppen nodig in de vorm van een kat. Een grote en een kleine.

DECOR:

In het midden een eetzaal. Linksvoor een bordje naar 'Toiletten'. Linksachter 'Keuken'. Rechtsvoor 'Kantoor Kenau' wat ook 'slaapkammer Stokkie' is.

AKTE I
Scène 1: Welkom in Zodenzicht

(Een muziekje start. We zien allerlei bedrijvigheid op toneel. Kaylee en Britney staan bij elkaar en zijn vooral - zonder geluid - aan het snauwen naar Sabine. Ze brengt bordjes pap rond naar alle bejaarden. De bejaarden komen langzaam naar binnen en zitten vervolgens met hun lepel in hun handen klaar om hun bordje avondpap te ontvangen. Iedereen behalve Opa Pijp. De verteller komt op en loopt voor het schouwspel langs. Tijdens haar tekst gaat het schouwspel achter haar in stilte door. De muziek stopt)

VERTELLER: Dag allemaal. Welkom in bejaardenhuis zodenzicht. Het huis zit vol bejaarden. Ik zal ze even aan jullie voorstellen. *(ze roept)* ZEG BEJAARDEN.. WILLEN JULLIE JE EVEN VOORSTELLEN

OMA TINNITUS: Horen jullie ook wat?

KAYLEE: *(staat met een nagelvijl te niksken. Kaylee spreekt Haags of Amsterdams)* D'r IS geen piepton.

BRITNEY: *(staat ook met een nagelvijl. Ook Britney heeft dezelfde tongval)* Wat zei ze?

KAYLEE: Of we wat hoorden.

BRITNEY: *(schreeuwend tegen Oma Tinnitus)* HOORT U 'T WEER PIEPEN?

VERTELLER: JA.. sorry.. hallo, dat was ik.

KAYLEE: Krijg nou wat. D'r staat daar iemand naar ons te zwaaien.

BRITNEY: Wie is dat?

KAYLEE: Geen idee. *(Roept naar Sabine die druk bezig is om het de bejaarden naar hun zin te maken)* HEY, SABINE.. DOE JIJ OOK EENS WAT.. GA EENS KIJKEN WIE DAAR IS.

OMA STOKKIE: Je moet je niet zo laten commanderen Sabine.

OMA KNOTJE: Dat zeg ik ook zo vaak. Maar Sabine is een beetje bang van de andere zusters.

OMA ROLLATOR: *(ongemeend)* Van Kaylee en Britney?? Het zijn zulke lieve meiden.

BRITNEY: *(op zo'n manier dat ze het tegendeel van bovenstaande bewijst)* KOMT ER NOG WAT VAN?

SABINE: Ja, eh sorry... ik ga al.. *(komt bij de verteller staan)* Dag, kan ik u helpen?

VERTELLER: Ja ja, dat kunt u. Ik ben namelijk 'de verteller' en ik vertel een verhaal.

SABINE: Oh.. aan wie?

VERTELLER: Aan het publiek. Kijk daar zitten ze?

SABINE: Oh GOD ALLEMACHTIG... *(ze schrikt en duikt achter de verteller en kijkt over haar schouder naar het publiek)* Hoe.. Hoe lang zitten die daar al?

VERTELLER: Oh.. nog niet zo heel lang. Het verhaal is nog maar net begonnen.

SABINE: Verhaal? Bent u een verhaal aan het vertellen?

VERTELLER: Dat zei ik...

SABINE: Zit ik ook in het verhaal?

VERTELLER: Jij bent zelfs heel belangrijk in dit verhaal?

SABINE: *(komt voorzichtig achter de verteller vandaan)* Belangrijk? Ik? Ik ben nooit belangrijk.. voor niemand.

BRITNEY: WIE IS HET?

SABINE: *(tegen de verteller)* Wat moet ik zeggen?

VERTELLER: Zeg maar 'de postbode'.

SABINE: DE POSTBODE.

KAYLEE: IS ER POST VOOR MIJ?

BRITNEY: Oehhhh... Verwacht je een liefdesbrief? Van Ricardo?

KAYLEE: Hou je kop. EN?

(Sabine kijkt naar de verteller. Die schudt nee)

SABINE: NEE, ER IS GEEN POST. *(Kaylee baalt zichtbaar)*

VERTELLER: Ik kom een verhaal vertellen over jou en de bejaarden en natuurlijk Smaus de Huiskat. Zijn die er allemaal?

SABINE: Ja hoor, weet je wat! Ik zal ze even voorstellen.

VERTELLER: Kijk, dat is precies de bedoeling. *(Sabine wenkt de bejaarden. Sommige bejaarden zien dit en tikken de anderen aan. Langzaam komen ze naar voren. Kaylee en Britney staan*

hun nagels te vijlen, doen hun haar goed en maken selfies. Ze zien niks gebeuren)

SABINE: Ja, sorry.. het kan even duren.. bejaarden zijn niet meer zo snel als jij en ik.

VERTELLER: Nee, dat.. eh.. is te zien.

OMA BREI: Wat is er Sabine?

SABINE: Ik wil jullie even voorstellen. Dit is de verteller. Zij vertelt een verhaal over ons. Over jullie en over Smaus de Huiskat.

OMA BREI: Een verteller? Wat leuk, we krijgen nooit vertellers op bezoek.

OMA AMNESIUS: We krijgen sowieso weinig bezoek. En als er bezoek is geweest, weet ik dat niet meer. Denk ik.

SABINE: Dit is Oma Amnesius.

OMA AMNESIUS: *(tegen Sabine)* Wie ben jij?

SABINE: Ik ben Sabine. Ik ben uw verzorger hier in bejaardenhuis Zodenzicht. *(tegen de verteller)* Soms vergeet ze wie ik ben.

OMA AMNESIUS: Ik ken u niet. U lijkt op Sabine.

SABINE: Ik *ben* Sabine...

OMA AMNESIUS: Aardig meisje hoor, die Sabine, maar soms stinkt ze naar wortelen. Lust u wortelen?

OMA BREI: *(slaat een arm om Oma Amnesius heen)* Ik ben oma Brei. U begrijpt wel waarom. *(ze steekt een breiwerk in de lucht, daarna brengt ze de verwarde oma Amnesius terug naar haar stoel)*

OMA KNOTJE: Ik ben oma Knotje.

SABINE: Want.. eh ze heeft..

VERTELLER: ...een knotje.. ik zie het.

OMA ROLLATOR: Ik ben barones van Zuiderkweijl van achtergestelde de zevende, Part-time Gravin van Ginderweijt. *(stilte, ze verwacht een reactie, maar die blijft uit)* Evelien-Jessica *(stilte, dan geërgerd..)* Vooruit dan meer weer.. Noem me maar Oma Rollator.

OMA STOKKIE: Dat is gewoon makkelijker te onthouden. Je loopt de hele dag met een rollator.

OMA ROLLATOR: We noemen Sabine toch ook niet 'Zuster

Kunstgebit', omdat ze daar de hele dag mee rondloopt.

OMA BREI: Het is niet haar eigen kunstgebit. Het is wel jouw eigen rollator.

OMA AMNESIUS: Zit *mijn* kunstgebit nog in de vaatwasser?

OMA KNOTJE: Nee, die is alweer terug. (*Oma Amnesius controleert met haar vingers haar tanden en zegt in zichzelf 'ohja'*)

OMA ROLLATOR: Ik wil alleen zeggen, het is voor een dame van mijn allure ver beneden mijn stand om mij niet bij mijn titels te noemen.

OMA STOKKIE: Ik ben Oma Stokkie, want ik loop met een stokkie. (*tegen Oma Rollator*) Kijk! Zo kan het ook.

VERTELLER: Ach, bent *u* oma Stokkie? U bent toch die Oma die hele mooie bloemen laat groeien?

OMA STOKKIE: Ja, maar hoe weet u dat? (*kijkt moment om naar Opa Pijp*) Dat is geheim.

VERTELLER: Ik ben de verteller. Ik weet alles.

OMA ROLLATOR: Als je alles weet, waarom laat je me dan dat hele end hier naar toe rollen om me voor te stellen? (*loopt mopperend weg*)

OMA STOKKIE: Die bloemen zijn voor Opa Pijp. Die wordt morgen 100 jaar.

VERTELLER: (*tegen het publiek*) Jeetje.. wie wil er nou 100 jaar worden?

SABINE: Iemand van 99...

OMA KNOTJE: (*enthousiast*) Dat wordt natuurlijk een groot feest.

OMA BREI: (*enthousiast*) We kijken er al weken naar uit.

OMA TINNITUS: DAG IK BEN OMA TINNITUS.

OMA BREI: Welles.

OMA TINNITUS: TINNITUS.

OMA BREI: WELLES.

SABINE: Oma Brei, hou daar eens mee op.

OMA BREI: Het blijft leuk.

SABINE: OMA TINNITUS HOORT DE HELE DAG EEN PIEPTOON, DAARDOOR KAN ZE NIET ALLES MEER GOED VERSTAAN.

KLOPT HÈ?

OMA TINNITUS: IK HOOR DE HELE DAG EEN PIEPTOON, DAARDOOR KAN IK NIET ALLES MEER GOED VERSTAAN.

SABINE: ZE IS DUS NIET DOOF, ZE HOORT EEN PIEPTOON.

OMA TINNITUS: *(beledigd, tegen Sabine)* IK BEN NIET DOOF. *(tegen de verteller)* IK HOOR EEN PIEPTOON.

VERTELLER: HEEFT U OOK ZIN IN HET FEESTJE VOOR OPA PIJP?

OMA TINNITUS: HIJ WORDT MORGEN 100, DAT WORDT EEN GROOT FEEST. IEDEREEN HEEFT ER ZIN IN.

OMA AMNESIUS: Wie is Opa Pijp?

SABINE: Als u tijd heeft kunt u morgen ook op het feest komen. Oh, daar komt Opa Pijp net aan. *(Opa Pijp komt op. Alle bejaarden behalve Oma Stokkie schuifelen terug naar hun eigen stoel)* Dag Opa Pijp. Dit is de verteller.

VERTELLER: Ik hoor dat u morgen 100 wordt.

OPA PIJP: Dat klopt. Weet u hoe lang ik daar op heb moeten wachten?

VERTELLER: 100 jaar.

OPA PIJP: Hoe weet u dat?

OMA STOKKIE: Ze is de verteller. Ze weet ALLES.

OPA PIJP: Het wordt een groot feest. Het grootste feest van de eeuw. Ik kan niet slapen van de zenuwen. Ik voel kriebels in mijn buik. Als ik een staartje had zou ik kwispelen. Zo blij ben ik.

OMA STOKKIE: Het wordt het grootste feest wat we hier hebben gehad. En ik heb voor jou een prachtig cadeau.

OPA PIJP: Niks zeggen.. ik wil verrast worden.

OMA STOKKIE: *(tegen het publiek)* Het is een grote bos met bloemen.. sstt.

SABINE: Nog één nachtje slapen en dan is het feest.

VERTELLER: *(tegen het publiek, eventueel voorlezen uit een boek)* Het hele bejaardenhuis kan niet wachten tot het morgen is. Want morgen wordt Opa Pijp 100 jaar. Iedereen verwacht een groot feest. Maar er is één persoon waar niemand aan gedacht heeft. En dat is de directrice van het bejaardenhuis. Haar naam is

Kenau Krengwicht. Stel in je gedachten iemand voor die heel gemeen is. Doe dat dan keer duizend. Zo gemeen is Kenau Krengwicht. De afgelopen keer leek ze buitengewoon gemener dan anders. De bejaarden vonden haar - hoe zal ik het zeggen - niet bepaald aardig.

Oh.. zet je schrap.. daar komt ze aan.

Scène 2: Eén kaarsje kwijt

(Kenau Krengwicht loopt voor het toneel langs, alsof ze door de gangen van het bejaardenhuis loopt. Ze ziet er netjes uit, maar heeft iets nors over zich. Ze heeft het in ieder geval helemaal niet naar haar zin, dat is duidelijk. Achter haar loopt haar 'persoonlijke assistent' Klutsje. Ze draagt een notitieblok en schrijft alles op wat Kenau zegt. Klutsje schrikt snel van onverwachte bewegingen en vindt Kenau over het algemeen een beetje eng.)

KENAU KRENGWICHT: ..En daarom zouden wij - alle bejaarden van bejaardenhuis Zodenzicht - het fijn vinden .. eh nee.. schrap dat laatste *(Klutsje schrappt iets)*

..het zeer op prijs stellen.. als u die ellendige kleine kinderen van groep 8 NIET meer namens u laat schooien en bedelen bij ons bejaarden. Iedereen weet tenslotte dat het geld van de kinderpostzegels helemaal niet gaat naar goede doelen, maar regelrecht naar uw eigen zak. Daarbij hebben wij - bejaarden van Zodenzicht - een pesthekel aan kinderen. Dus - mevrouw de directrice van de basisschool - als u meer geld wil, dan moet u misschien gewoon een beetje harder werken. Net als normale mensen.

Met vreselijke groet,

Alle bejaarden van bejaardentehuis Zodenzicht

Heb je dat?

KLUTSJE: Zo-den-zicht... Ja ik heb het.

KENAU: *(kijkt trots voor zich uit)* Mooi, dat zal ze leren.

KLUTSJE: Eén vraagje. Weten de bejaarden dat u namens hen een brief stuurt? En misschien vinden zij het juist wel leuk als kinderen zo nu en dan eens aanbellen. Samen kletsen over konijntjes en eekhoorns... *(Kenau kijkt haar plots streng aan, Klutsje schrikt hiervan)* En.. dat soort.. eh .. dingen..

KENAU: Klutsje.. domme domme Klutsje.. *(Klutsje heeft nu al spijt van haar vraag)* Ten eerste.. als ik het de bejaarden zou vertellen dan zijn ze het morgen alweer vergeten. Hun hersens zijn op! Dat werkt allemaal niet meer. Ze weten dus ook niet meer dat ik iets *niet* verteld heb.

(korte stilte)

En ten tweede: kinderen hebben helemaal niks te zoeken in een bejaardenhuis. Ze zitten met hun snotvingers overal aan. Kinderen zijn vies, verwend en vreselijk. En ten derde.. ik stuur toch ook geen bejaarden naar de basisschool om te bedelen voor geld. Dus waarom komen die wandelende snottebellen *wel* deze kant op.

(korte stilte)

Kinderen. Bah!

KLUTSJE: Ik snap het.

KENAU: Was dit het? Ik heb geen zin meer om te werken. De rest moet jij maar doen.

KLUTSJE: .. er is nog één klein dingetje..

KENAU: *(zucht)* Nou?

KLUTSJE: Eh.. Ik ben één kaarsje kwijt. Van die kleine. Ik heb er maar 99. Da's één te weinig. Ik vroeg me af of er misschien genoeg geld was voor..

KENAU: Waar heb jij 100 kaarsjes voor nodig?

KLUTSJE: Eh.. Voor morgen. *(geen reactie van Kenau)* Opa Pijp? *(nog steeds geen reactie)* Hij wordt 100...

KENAU: Dat weet ik allemaal wel. Die ouwe knar. Maar waar heb jij dan 100 kaarsjes voor nodig?

KLUTSJE: Hij is jarig.

KENAU: Dat weet ik. Schaap dat je bent. *(probeert het nog eens, maar nu langzamer)* Maar... waar... heb... jij... dan... 100... kaars-jes... voor... no-dig...?

KLUTSJE: *(is nu behoorlijk bang van Kenau)* Voor eh.. op de taart.. tijdens het feest..

KENAU: *(blijft een paar tellen met een geschokt gezicht staan)* TAART?!?...FFFFFFF... *(kan dit vieze woord bijna niet uitspreken)* ..FFFFFFEEST!!?

KLUTSJE: Ja..? Hij wordt 100!

KENAU: NOU EN?

KLUTSJE: *(geïntimideerd)* Eh.. ja..nu-nu je het zegt.. wie viert er nou een feestje omdat ie jarig is.. belachelijk idee.

KENAU: Wie denkt allemaal dat er mogen een feest is?

KLUTSJE: Och.. een... een paar.

KENAU: WIE.. KLUTSJE... IK WIL NAMEN!

KLUTSJE: Eh.. nou ja.. eh.. (*slikt*) ...eigenlijk iedereen.

KENAU: Dus iedereen denkt dat er morgen een feest is. (*zucht diep, strekt dan plots haar rug en kijkt Klutsje streng aan*) Nou! Dan zul jij dat foutje even moeten rechtzetten denk ik. Ik loop wel even mee.

KLUTSJE: Ik?

(Kenau gaat voor Klutsje staan en wijst naar de richting waar ze vandaan kwamen. Klutsje draait zich angstig om en loopt richting de coulissen. Kenau volgt haar)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto